

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานอธิการบดี กองการบริหารงานบุคคล งานพัฒนาสมรรถนะบุคลากร โทร. ๑๑๗๔

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๑.๐๗(๒)/ว๐๒๑๖

วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๙

เรื่อง ขอแจ้งเวียนข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของ
ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยนเรศวร

เรียน คณบดี/ผู้อำนวยการวิทยาลัย สำนัก สถาบัน กอง และหัวหน้าหน่วยงาน

ด้วยมหาวิทยาลัยนเรศวรได้กำหนดข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อให้การบริหารงานมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นกรอบการประพฤติปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานที่ดีมีคุณภาพมีคุณธรรมจริยธรรมเป็นมาตรฐาน มีเกียรติและศักดิ์ศรีเป็นที่ศรัทธาเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ กองการบริหารงานบุคคลจึงขอแจ้งเวียนข้อบังคับดังกล่าวให้ทุกหน่วยงานและทุกท่านได้รับทราบ และถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการตักเตือน การมีคำสั่งหรือการทำทัณฑ์บน พ.ศ. ๒๕๕๕
๓. ประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร เรื่อง หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนพิจารณาทางจรรยาบรรณ
๔. ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนพิจารณาทางจรรยาบรรณ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป จะเป็นพระคุณยิ่ง

(นางวินิสา บุญคง)

หัวหน้างานสวัสดิการ ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองการบริหารงานบุคคล

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย

จรรยาบรรณและการดำเนินการ
ทางจรรยาบรรณ

ของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๘

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ว่าด้วย จรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๘

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้การบริหารงานมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นกรอบการประพฤติปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานที่ดีมีคุณภาพมีคุณธรรมจริยธรรมเป็นมาตรฐานมีเกียรติและศักดิ์ศรีเป็นที่ศรัทธาเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ และความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ ประกอบกับความในข้อ ๔ แห่งประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาบุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษา และข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย ประมวลจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยนเรศวร ในการประชุม ครั้งที่ ๓๓๙ (๙/๒๕๖๘) เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๓ บรรดากฎ ประกาศ มติ หรือคำสั่ง หลักเกณฑ์อื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ถือปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือประกาศ มติ คำสั่ง หลักเกณฑ์ที่ออกภายใต้ข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนเรศวร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนเรศวร

“ส่วนงาน” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า และหมายความรวมถึงสำนักงานอธิการบดี ด้วย

“คณะกรรมการจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัยนเรศวร

“ผู้บริหาร” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี รองหัวหน้าส่วนงาน ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าสำนักงานเลขานุการคณะ และตำแหน่งที่มีฐานะเทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าวด้วย

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประเภทต่างๆ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร และหมายความรวมถึงผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณาจารย์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยนเรศวร สายวิชาการ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี และให้หมายความรวมถึงคณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบัน สำนักงาน ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี และผู้อำนวยการกอง และหัวหน้าสำนักงานเลขานุการคณะ และหัวหน้าที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าวด้วย

“ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยนเรศวรที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา

“ผู้ร่วมงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานร่วมกันในส่วนงานเดียวกันหรือต่างส่วนงาน แต่ได้รับมอบหมาย หรือแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานร่วมกัน

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร และผู้เรียนที่มีการลงทะเบียนในหลักสูตรโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และหมายความรวมถึงนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยนเรศวร ด้วย

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณ

“ปฏิบัติงาน” หมายความว่า การปฏิบัติงานที่อยู่ในหน้าที่โดยตรง หรือการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

“คู่สมรส” หมายความว่า บุคคลซึ่งจดทะเบียนสมรส และให้หมายความรวมถึงบุคคลซึ่งมีสถานะอยู่กินฉันคู่สมรสกับผู้ปฏิบัติงาน โดยมีพิธีมงคลสมรส หรือพิธีอื่นใดทำนองเดียวกันซึ่งมีบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลภายนอกรับทราบว่าเป็นการอยู่กินเป็นคู่สมรสกันตามประเพณี หรือมีพฤติการณ์เป็นที่รับรู้ของสังคมทั่วไปว่ามีสถานะเป็นคู่สมรส

“ล่วงละเมิดทางเพศ” หมายความว่า กระทำการด้วยการสัมผัสทางกาย วาจา หรืออากัปกริยาที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ และให้หมายความถึงการแสดงพฤติกรรมหรือการสื่อสารด้วยวิธีการใด ๆ ที่ส่อไปในทางเพศซึ่งผู้ถูกระทำไม่พึงประสงค์หรือได้รับความเดือดร้อนรำคาญ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือจำเป็นต้องตีความตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยและคำวินิจฉัยให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย พึงถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ อย่างเคร่งครัด

ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงที่เป็นความผิดวินัยหรือความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และ/หรือกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดให้มีจรรยาบรรณของวิชาชีพใดไว้เป็นการเฉพาะ หรือสภาวิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ผู้ปฏิบัติงานจะต้องถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

หมวด ๒

จรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติงานพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติงานพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานพึงมีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๑๐ ผู้ปฏิบัติงานพึงยึดมั่นในประมวลจริยธรรมที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและต่อส่วนงาน

ข้อ ๑๑ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานพึงดูแลเอาใจใส่ประโยชน์ของทางราชการ รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือกลุ่มงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน การแก้ไขปัญหาาร่วมกัน และรวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๑๗ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพมีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๑๘ ผู้ปฏิบัติงานพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนิสิต ประชาชน ผู้รับบริการและสังคม

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานพึงให้บริการต่อนิสิต ประชาชนและผู้รับบริการอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผล หรือแนะนำให้ติดต่อกับหน่วยงาน หรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นต่อไป

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากผู้รับบริการ หรือผู้ซึ่งได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณผู้บริหาร

ข้อ ๒๑ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ข้างต้นแล้ว ผู้บริหารพึงปฏิบัติตน
ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักความเป็นธรรมและความเสมอภาค
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ผลกระทบที่มีต่อผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ส่วนที่ ๖

จรรยาบรรณคณาจารย์

ข้อ ๒๒ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ข้างต้นแล้ว คณาจารย์พึงปฏิบัติตน
ดังนี้

- (๑) สอนนิสิตอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนิสิตอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
- (๒) ดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต และบุคลากรทั่วไป ทั้งด้านส่วนตัวและการงาน และไม่ประพฤติชั่วสาวกกับนิสิต
- (๓) ปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด
- (๔) ศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา
- (๕) ใช้ความรู้ความสามารถให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม
- (๖) มีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ ด้านวิจัย ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และสภามหาวิทยาลัยกำหนดเพิ่มเติม

ส่วนที่ ๗

จรรยาบรรณผลงานทางวิชาการ

ข้อ ๒๓ ผู้ปฏิบัติงานที่ประพฤติผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณอันเกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการ และเป็นผู้ที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ขอรับการมีส่วนร่วมในผลงานไม่ตรงกับความเป็นจริง หรือพฤติการณ์สื่อว่ามีการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น
- (๒) สร้างข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันไม่มีอยู่จริง (fabrication) บิดเบือนข้อมูลหรือข้อเท็จจริง (falsification)
- (๓) นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ โดยอ้างว่าเป็นผลงานทางวิชาการของตน
- (๔) นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่
- (๕) คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนเอง โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ
- (๖) ละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น หรือสิทธิมนุษยชน

(๗) ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดจ้าง วาน ใช้ให้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการ เพื่อไปใช้ในการเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อไปใช้ในการทำผลงานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ หรือการให้ได้รับเงินเดือนหรือเงินอื่นในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมิใช่ประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดรับจ้างหรือรับดำเนินการทำผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ผู้อื่นนำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ในการเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อไปใช้ในการทำผลงานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ หรือการให้ได้รับเงินเดือนหรือเงินอื่นในระดับที่สูงขึ้น เว้นแต่เป็นการช่วยเหลือโดยสุจริตตามสมควร

(๘) พฤติการณ์อื่น ๆ ที่ประพฤติไม่เหมาะสมเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ ตาม ที่ ก.พ.อ. กำหนด

หากผู้ปฏิบัติงานมีพฤติกรรมตามข้อ (๑) - (๘) อาจเป็นความผิดจรรยาบรรณ หรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๔ และถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อ ๒๕ และอาจถูกดำเนินการทางวินัย และ/หรือการถอดถอนสิทธิประโยชน์ที่ได้รับไปโดยมิชอบ ทั้งนี้ ส่วนของการดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และ/หรือกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย และ ก.พ.อ. กำหนด

ส่วนที่ ๘

ลักษณะความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการตามความผิดวินัย

ข้อ ๒๔ ผู้ปฏิบัติงานที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัย

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นของตนเองโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศ คุณคามทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนิสิต หรือบุคคลอื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนิสิต หรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำการ หรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนิสิตหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นิสิตหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนิสิตหรือผู้เข้ารับการอบรม เพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด หากก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทรัพย์สินหรือเกียรติ หรือชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

(๗) การละทิ้งทอดทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยเป็นเวลา ๑๕ วัน หรือพนักงานราชการเป็นเวลา ๗ วัน แล้วแต่กรณี โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๘) การกระทำความผิดอย่างอื่นที่สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดขึ้นตามสภาพ และความร้ายแรงของการกระทำ

ทั้งนี้ การพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาจากพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับของตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหา อายุ ประวัติ และความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

หมวด ๓

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๕ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือความผิดวินัยร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถ้าการกระทำผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน หรือ
- (๔) ดำเนินการอื่นที่นอกเหนือจาก (๑) – (๓) ตามมาตรฐานที่ ก.พ.อ. ได้กำหนดขึ้น

การลงโทษตักเตือน ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือนโดยวาจา โดยแจ้งให้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณได้ทราบด้วยว่าการกระทำใดเป็นความผิดจรรยาบรรณ และให้บันทึกการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในสำนวนการสอบสวน

การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ ด้วย

การทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นหนังสือแสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดจรรยาบรรณในกรณีใดตามข้อใด ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ใดถูกลงโทษทางจรรยาบรรณข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคก่อน ให้เก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนและบันทึกไว้ในทะเบียนจรรยาบรรณ

ทั้งนี้ การกระทำผิดจรรยาบรรณ อาจนำไปสู่การดำเนินการทางวินัย การระงับสิทธิในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด รวมถึงการได้รับสิทธิประโยชน์ลดหย่อนสิทธิหรือตำแหน่งที่ได้รับโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยหลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นไปตามที่ ก.พ.อ. หรือสภามหาวิทยาลัยกำหนด แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๖ ให้สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย ดังนี้

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(๒) กรรมการเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารระดับรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ๑ คน โดยให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเป็นผู้เลือก

(๓) กรรมการเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง หัวหน้าสำนักงานเลขานุการคณะหรือหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่า ที่ดำรงตำแหน่งสายสนับสนุน ๑ คน โดยให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเป็นผู้เลือก

(๔) กรรมการจากผู้แทนสภาอาจารย์จำนวน ๑ คน ซึ่งสภาอาจารย์เลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาอาจารย์กำหนด

(๕) กรรมการจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างานวินัย กองกฎหมาย ๑ คน

(๖) กรรมการจากผู้แทนสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง จำนวน ๑ คน

(๗) กรรมการและเลขานุการจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการบริหารงานบุคคล จำนวน ๑ คน และอาจเสนอให้แต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณตามข้อ ๒๖ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมจรรยาบรรณและสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

(๒) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนกล่าวหาทางจรรยาบรรณและการสอบสวนข้อเท็จจริงทางจรรยาบรรณ และเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี

(๓) พิจารณาและวินิจฉัยการสอบสวนทางจรรยาบรรณ และเสนอบทลงโทษทางจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี

(๔) เสนอแนวทางและมาตรการในการป้องปรามการกระทำที่อาจนำไปสู่การประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานต่อมหาวิทยาลัย

(๕) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณ

(๖) เสนอแนะการปรับปรุง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน

(๗) เสนอรายชื่อให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะบุคคล เพื่อช่วยเหลืองานของคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการจรรยาบรรณ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

กรณีประธานกรรมการหรือกรรมการจะต้องพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานหรือกรรมการแทนก่อนสิ้นสุดวาระของกรรมการไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หากสภามหาวิทยาลัยยังมีได้แต่งตั้งใหม่ ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งใหม่

กรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง และให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่ วาระที่เหลืออยู่นั้นน้อยกว่าหกสิบวันอาจไม่แต่งตั้งใหม่ก็ได้ โดยให้กรรมการเท่าที่มีอยู่ มีอำนาจและหน้าที่ตามข้อ ๒๗ ต่อไป

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น

(๕) ถูกลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๙ การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการว่างลงด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณประกอบด้วยจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่

ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และไม่ได้มอบหมายให้มีผู้ทำหน้าที่แทน ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง หากมีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้นไม่มีสิทธิพิจารณาในเรื่องที่ตนมีส่วนได้เสียโดยอยู่ได้เพียงชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม และให้ถือว่าองค์ประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่เหลืออยู่

ในการพิจารณาหรือวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้ประธานกรรมการกำหนดประเด็นการพิจารณา และมติของคณะกรรมการจรรยาบรรณให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานกรรมการในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๕

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๐ หลักเกณฑ์และวิธีการในการสอบสวนให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร เรื่องหลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนพิจารณาทางจรรยาบรรณ กำหนด

ข้อ ๓๑ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อ ๒๕ ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ถูกตักเตือน หรือถูกสั่งให้ทำทัณฑ์บน หรือวันที่ได้รับแจ้ง หรือวันที่ถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง

ข้อ ๓๒ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ เมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหา หรือดำเนินการทางจรรยาบรรณให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานอื่นใดที่ได้ตั้งไว้โดยชอบตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๓ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณชุดใหม่

ข้อ ๓๔ ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยผู้ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้มีการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๓ ต่อไปโดยอนุโลมจนกว่าแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.นายแพทย์ประสิทธิ์ วัฒนาภา)
นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการตัดเตือน
การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บน

พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บน พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานมหาวิทยาลัย ที่กระทำความผิดวินัยหรือที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๖ วรรคสาม และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ข้อ ๑๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗๖(๑๐) /๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บน พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวร

“พนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้สังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อ ๔ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการและพนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และเห็นควรให้ตักเตือนทางวินัยไว้ก่อน หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีกระทำความผิดวินัยครั้งแรก ให้ทำการตักเตือนหรือใช้ดุลพินิจลงโทษทางวินัยอื่นตามที่กฎหมายกำหนด โดยพิจารณาตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) กรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตักเตือน

(๓) หากยังกระทำความผิดวินัยหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตามข้อ (๑) หรือ (๒) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๔) สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งตาม (๓) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือ และเก็บรวบรวมไว้กับสมุดประวัติประจำตัวข้าราชการ

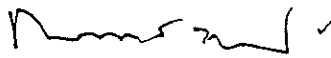
เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๕ ในการดำเนินการตามข้อ ๔ ให้เป็นอำนาจของอธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และวิธีการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนของพนักงานให้ใช้ตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยสั่งการและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ดร.กระแส ชนะวงศ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

บันทึกการดักเตือน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ตามหนังสืออธิการบดีที่ ลงวันที่ เดือน

พ.ศ. แจ้งเรื่องการดักเตือน (นาย / นาง / นางสาว)

.....

.....

.....

.....

..... นั้น

บัดนี้ ได้ดักเตือน (นาย / นาง / นางสาว)แล้ว

ลงชื่อ คณบดี, หัวหน้าภาควิชา,

(.....) ผอ.สำนักงาน, ผอ.กอง

ตำแหน่ง

ข้าพเจ้า (นาย / นาง / นางสาว) ขอสัญญาว่า

๑. จะไม่กระทำผิดเช่นนี้อีก

๒. จะปฏิบัติตามที่ราชการด้วยความตั้งใจ เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ

โดยเคร่งครัด

ลงชื่อ ผู้ถูกดักเตือน

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

หนังสือทักท้วง

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

สังกัด ได้กระทำผิดจรรยาบรรณในกรณี

ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรกและราชการไม่เสียหาย โดยผู้บังคับบัญชาได้กรุณาตทโทษทางวินัยให้ จึงขอทำทักท้วงไว้ต่อ คณบดี, หัวหน้าภาควิชา, ผอ.สำนักงาน, ผอ.กอง ว่าข้าพเจ้าจะไม่กระทำผิดเช่นนี้อีก โดยจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณและจะรักษาวินัยอย่างเคร่งครัด อยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการฝ่าฝืนทักท้วงที่ให้ไว้นี้ ขอให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

ลงชื่อ ผู้ทักท้วง

(.....)

ลงชื่อ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

ประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร
เรื่อง หลักเกณฑ์และขั้นตอนการ
ดำเนินการสอบสวนพิจารณาทาง
จรรยาบรรณ

ประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร
เรื่อง หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนพิจารณาทางจรรยาบรรณ

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนพิจารณาทางจรรยาบรรณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ และความในข้อ ๕ และข้อ ๓๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๘ ประกอบกับมติคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวร ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๙ จึงให้กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนพิจารณาทางจรรยาบรรณไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร เรื่อง หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนพิจารณาทางจรรยาบรรณ”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัยนเรศวร

“ผู้สั่งแต่งตั้ง” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประเภทต่างๆ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร และหมายความรวมถึงผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี และให้หมายความรวมถึงคณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบัน สำนักงาน ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าสำนักงานเลขานุการ คณะ และหัวหน้าทีเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าวด้วย

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๔ เมื่อผู้ปฏิบัติงานถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชารายงานอธิการบดี เพื่อเสนอให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณา

เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วพบว่า มีมูลความผิดทางจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการ หรือเสนอให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศนี้

ข้อ ๕ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและพยานหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ โดยให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเหตุที่ทำการสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวนได้ไม่เกินครั้งละสามสิบวัน โดยให้ยื่นคำขอขยายก่อนสิ้นระยะเวลาดังกล่าว หากดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่ขอขยาย ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาอนุญาตขยายเวลาได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๒) ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบหนึ่งฉบับ

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง หรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้มีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

ข้อ ๖ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างประกอบกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา
- (๕) เป็นเจ้านายหรือลูกทาสผู้ถูกกล่าวหา
- (๖) เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของผู้กล่าวหา
- (๗) มีเหตุอื่นใดซึ่งอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม
- (๘) เหตุอื่นเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนด

ข้อ ๗ การคัดค้านประธานและกรรมการตามข้อ ๖ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการด้วยตนเองหรือจะส่งทางไปรษณีย์ตอบรับภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านให้เห็นว่า จะทำให้การสอบสวนไม่ได้รับความจริงและความยุติธรรมอย่างไร

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้านนั้น ให้ประธานกรรมการเรียกประชุม เพื่อพิจารณาเหตุคัดค้าน โดยเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถาม และคณะกรรมการอาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ผูกพันกับคำคัดค้าน หรือคำชี้แจงของผู้ถูกคัดค้าน หรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการถูกคัดค้าน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องคัดค้านดังกล่าว

หากประธานกรรมการ หรือกรรมการที่ทำหน้าที่ประธานตามวรรคสาม เห็นว่า หนังสือคัดค้าน มีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน แต่หากเห็นว่า หนังสือคัดค้าน ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ คัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วยพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ และรวมไว้ใน สำนวนการสอบสวน การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ประธานกรรมการ หรือกรรมการที่ทำหน้าที่ประธานตามวรรคสาม ไม่สั่งการ อย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาตามวรรคสี่ ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๘ การสอบสวนทางจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริง ได้ตามความเหมาะสมและคำนึงถึงสภาพความเป็นธรรม โดยแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และรับฟังการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเพียงพอ และในการสอบสวนทางจรรยาบรรณให้คุ้มครองผู้กล่าวหา และพยาน เพื่อมิให้ได้รับอันตรายจากการกล่าวหาหรือการให้ข้อมูลในฐานะพยานด้วย

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงโดยความครบถ้วนแล้ว ให้ประชุม พิจารณาลงมติว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดจรรยาบรรณกรณีใด ตามข้อใด และควรถูกลงโทษสถานใด และให้จัดทำรายงานสรุปผลการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งพิจารณา

เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ได้รับรายงานผลการสอบสวนทางจรรยาบรรณแล้ว ให้พิจารณามีความเห็นในเบื้องต้นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดจรรยาบรรณ กรณีใด ตามข้อใด และควรถูกดำเนินการสถานใด ทั้งนี้ ยังไม่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ให้ผู้สั่งแต่งตั้งสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการจรรยาบรรณตรวจสอบและวินิจฉัย ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้สั่งแต่งตั้งได้รับสำนวน

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามประกาศฉบับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาจากการปฏิบัติตาม ประกาศฉบับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัย และคำวินิจฉัยให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรินทร์ทิพย์ แทนธานี)
รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนพิจารณาทางจรรยาบรรณ

ตามประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร เรื่อง หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนพิจารณาทางจรรยาบรรณ

